

ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಪೋಷಣೆಯ ಕುರಿತಾದ ಮೂರು (ಆರ್)ಗಳು

ವಾಕ್ಯಭಾಗ: ಜ್ಞಾನೋಕ್ತಿ 22:6.

ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವೇದ ಪಾಠವನ್ನು ಬೇಗನೆ¹ ಮುಗಿಸಿದ ಶಿಕ್ಷಕಿಯು ಆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅವರ ತಲೆಯನ್ನು ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು, ಒಂದು ಸಂತೋಷದ ಅಲೋಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ಹೇಳಿದಳು. ಆಕೆಯು ಮೇಜಿನ ಸುತ್ತಲೂ ಹೋಗುತ್ತಾ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಅವರ “ಸಂತೋಷದ ಅಲೋಚನೆಯಾವದು” ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಳು. ಅಲ್ಲದಂಥ ಒಬ್ಬ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿ “ನಾನು ಗರ್ಭವತಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಅಲೋಚಿಸಿದ್ದೇನೆ ಎಂದಳು. ಗಲಿಬಲಿಗೊಂಡ ಶಿಕ್ಷಕಿ ಈ “ಸಂತೋಷದ ಅಲೋಚನೆಯನ್ನು” ಎಲ್ಲರಿಂದ ಬಂದಿತು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು. “ಈ ಮುಂಜಾನೆ ನಮ್ಮ ಉಪಹಾರದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಾಯಿಯು ನಾನು ಗರ್ಭವತಿಯಾಗಿರಬಹುದು ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ ಎಂದಾಗ, ಅಪ್ಪ ಹೇಳಿದರು, ಅದು ಸಂತೋಷದ ಅಲೋಚನೆಯೆಂದರು ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದಳು.”²

ಮಗುವಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಯೋಚನೆಯು “ಸಂತೋಷದ ಅಲೋಚನೆಯೇ” - ಆದರೆ ಅದು ಭಯಪಡಿಸುವಂಥ ಅಲೋಚನೆಯೇ. ನೇರ ದೃಷ್ಟಿ ಇರುವ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಸಂಸೋಲನನ ತಂದೆಯಾದ ಮನೋಹನಂತೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ, “ನೀನು ಕಳುಹಿಸಿದ ದೇವ ಮನುಷ್ಯನು ಇನ್ನೊಂದು ಸಾಲಿ ನಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಹುಟ್ಟಲಿಕ್ಕಿರುವ ಮಗುವಿಗೋಸ್ಕರ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ನಮಗೆ ಬೋಧಿಸಲ ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು” (ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾಪಕ 13:8).

ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಕುರಿತಾಗಿ “ವಿನು ಮಾಡಬೇಕು” ಎಂದು ಬೈಬಲಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಈ ಪಾಠದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನೋಕ್ತಿ 22:6ನ್ನು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡೋಣ. “ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವ ಕುರಿತು ದೇವರ ವಿಶೇಷ ಯೋಚನೆಯ” ಕುರಿತಾಗಿ ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕಾಂಡ 6ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಿಂದ ಈಗಾಗಲೇ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಬುನಾದಿಯ ಮೇಲೆಯೇ ಮುಂದಿನ ಪಾಠವನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತೇವೆ.

ಜ್ಞಾನೋಕ್ತಿ 22:6 ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೆ ಪರಿಚಯವಿರುವ ವೇದ ಭಾಗವು ನಡೆಯ ಬೇಕಾದ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಹುಡುಗನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸು: ಮುಪ್ಪಿನಲ್ಲಿಯೂ ಓರೆಯಾಗನು. “ಈ ಪಾಠದಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಪೋಷಣೆಯ ಕುರಿತಾದ” ಅಂಗ ಅಕ್ಷರದ ಮೂರು (ಆರ್)ಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯೋಣ; ಶಾಲೆಯು, ಯಾವಾಗ “ಈ ಮೂರು (ಆರ್)ಗಳ” ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ³ ದೂರವಾಯಿತೋ ಆ ಶಾಲೆಯ ಮಕ್ಕಳು ಓದುವದನ್ನು ಕಲಿಯಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಪೋಷಕರು, “ಈ ಮೂರು (ಆರ್)ಗಳನ್ನು” ಅಲಕ್ಷಿಸುವುದಾದರೆ, ಅವರ ಮಕ್ಕಳ ಅಂತ್ಯ ಅತಿನಾಶಕರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಜವಾಬ್ದಾರಿ

ಮೊದಲನೆಯ “ಆರ್” ರೆಸ್ಪಾನ್ಸಿಬಿಲಿಟಿ (ಜವಾಬ್ದಾರಿ): ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿ, ಶಿಕ್ಷಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು, ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ (ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕಾಂಡ 6:3-7; ಎಫೆಸ 6:4ನ್ನು ನೋಡಿ). ಈ ಪಾಠದಲ್ಲಿ, ಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ಕುರಿತಾಗಿ ಈ ಲೀಡಿ ಒತ್ತಿ

ಹೇಳುತ್ತೇವೆ: “ತಕ್ಕಂತೆ ಹುಡುಗನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸು.” “ಶಿಕ್ಷಿಸು” ಹಾಗೂ “ಮಗು” ಎಂಬ ಪದಗಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಹೇಳಿಕೆಗಳಾಗಿವೆ.

“ಶಿಕ್ಷಿಸು” ಎಂಬ ಪದದ ಕುರಿತು ಮೊದಲು ನೋಡೋಣ: ಒಂದು ಮಗುವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವುದು ಎಂದರೇನು? ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪದದ ವಿವರಣೆಯು, ಈ ಅಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ: (1) ಅವರ ಆಶೆಯಂತೆ ಬದುಕಲು ಆಸರೆ ನೀಡುವುದು (ದ್ರಾಕ್ಷೆಯ ಹಂದರದಂತೆ) ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ತಾಂತ್ರಿಕತೆಯಿಂದ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವುದು; (2) ಸಲಹೆಗಳನ್ನು, ಶಿಸ್ತನ್ನು ಅಥವಾ ವ್ಯಾಯಾಮವನ್ನು ಕಲಿಸುವುದು (ಕವಾಯಿತು); (3) ಮತ್ತು ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ (ತಾಂತ್ರಿಕತೆಯಿಂದ) ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವುದು. ಇದರ ಅರ್ಥ ದ್ರಾಕ್ಷೆ ಬಿಟ್ಟು ಸಲಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿಸುವುದು, ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ತರಬೇತು ಗೊಳಿಸು ಅಥವಾ ಓಟಕ್ಕೆ ತರಬೇತುಗೊಳಿಸು ಎಂಬುದಾಗಿದೆ.

ಈ ತರಬೇತಿಗೆ ಸಮಯದ ಹಾಗೂ ಪ್ರಯತ್ನದ ಅವಶ್ಯವಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ವಿವರಣೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ತರಬೇತಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸಮಯವನ್ನೂ, ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ನಾವು ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕು. ಎಂದು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅವರನ್ನು ದೇವರ ಸೇವೆಗೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಲೀ, ಅಥವಾ ಅವರ ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವ ಮತ್ತು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಸಲಿಯಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯೋಗಿಕ ಕೆಲಸವಾಗಿರಲೀ ಈ ವಿಷಯವಾಗಿಯೇ ನಾವು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಹೇಳುವ, ಬೋಧಿಸುವ, ಹಾಗೂ ತರಬೇತಿ ನೀಡುವ, ಕುರಿತು ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಹೇಳುವಂಥದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದೆ; ಬೋಧಿಸುವುದು ಉತ್ತಮ; ಆದರೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡುವುದು ಅತಿ ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು. ಈ ಮೂರು ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನು? ನಾನು ಈ ಲೇಖನವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೇನೆ:⁴ ನಿಮ್ಮ ಮಗು ಬಾಗಿಲನ್ನು ರಭಸವಾಗಿ ನೂಲಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾನೆ. (ಅವನ ಹೆಸರು ಜಾನಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಇರಲಿ.) ಆಗ ನೀವು ಅವನಿಗೆ, “ಜಾನಿ, ದಯವಿಟ್ಟು ಬಾಗಿಲನ್ನು ರಭಸವಾಗಿ ಹಾಕಬೇಡ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇದು “ಹೇಳುವಂಥ” ವಿಷಯ ಬಹುಶಃ ಅವನು ಯಾವುದೇ ಬಾಗಿಲನ್ನು ರಭಸವಾಗಿ ಹಾಕಬಾರದು ಎಂದು ವಿವರಿಸುತ್ತೀರಿ: “ಇದರಿಂದ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹಾನಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನನಗೂ ನೋವಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಹೇಳುವಿರಿ. ಈ ಲೇಖನವಾಗಿ ಹೇಳುವುದು. ಬೋಧಿಸುವಂಥದ್ದು ಜಾನಿ ಈ ಲೇಖನವಾಗಿ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಹಾಕುವ ಅಭ್ಯಾಸದ ಕುರಿತಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು ಸಮಯ ಇದೆ ಎನ್ನುವಾಗ? ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಈ ಲೇಖನವಾಗಿ ಬಾಗಿಲನ್ನು ರಭಸದಿಂದ ಹಾಕುವಾಗ, ಅವನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಬಾಗಿಲನ್ನು ಸಾವಾಕಾಶವಾಗಿ ಹಾಕಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು - ಮತ್ತು ಇಷ್ಟಕ್ಕೇ ಸಾಲಿ ಈ ಲೇಖನವಾಗಿ ಅವನು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಖಡಾಖಂಡಿತವಾಗಿ ಅವನು ಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮ ಅವಶ್ಯವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವುದಾದರೆ, ಅದು ತರಬೇತಿ ಅನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಯ “ಟ್ರೈನ್” (ತರಬೇತಿ) ಎಂಬ ಪದವು ಅನೇಕ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ “ಟ್ರೈನ್” (ತರಬೇತಿ) ಎಂಬ ಪದವು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅರ್ಥವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಇದರ ಇತ್ತೀಚೆಯ ಭಾಷೆಯ ಮೂಲ ಅರ್ಥ “ತಾಳಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಬಾಯಿಯೊಳಗಿನ ಮೇಲ್ಭಾಗ, ಬಾಯಿಯ ಒಳಭಾಗಗಳು” ಅಥವಾ “ಅಧೀನಪಡಿಸುವುದು” ಪಳಗಿರದ ಕುದುರೆಯ ಬಾಯಿಗೆ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಜಗಿದು ಹತೋಟಿಗೆ ತರುವಂಥ ಕ್ರಿಯಾಪದ ಮತ್ತು ಮಗು ಜನನವಾದ ತಕ್ಷಣ, ದಾದಿಯು, ಅದರ ಬಾಯಿಯನ್ನು ಒಳಭಾಗಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡದ ರಸದಿಂದ ತಿಕ್ಕಿ ಸ್ವಚ್ಛಪಡಿಸಿ, ಮಗುವಿನ ನಾಲಿಗೆಯು ರುಜಿಯನ್ನು ಬಾಯಾರಿಕೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವ ವಿಧಾನ, ಎಂಬ ಅರ್ಥ ನಂತರ ಅವಳು ಮಗುವನ್ನು ತಾಯಿಯ ಮಡಿಲಿಗೆ ನೀಡುವಳು. (ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕಾಗಿ ತಯಾರು ಮಾಡಿದಂತಹ ಮಗುವಿನ ಆಹಾರವು ದೊರಕುವವದಕ್ಕಿಂತ) ಮೊದಲು ತಾಯಿಯೇ, ಆಹಾರವನ್ನು ಜಗಿದು, ಮಗುವು ಗಟ್ಟಿಯಾದ

ಅಹಾರವನ್ನು ತಿನ್ನುವಂತೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕೊನೆಯ ಅರ್ಧವೇನೆಂದರೆ, “ಸಮರ್ಪಿಸುವದಕ್ಕೂ, ಮೀಸಲಡುವದಕ್ಕೂ” ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ಭಾಷೆಯ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಇದು ಮಕ್ಕಳ “ತರಬೇತಿಗೆ” ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಇನ್ನೊಂದು ಅರ್ಥ ಮಗುವನ್ನು ಸಲಿಯಾದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರುವದಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಗೊಳಿಸುವಂಥ ಕ್ರಮವನ್ನು ತ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ವಾಗಿ ಮಾಡುವದು ಎಂಬದೆ.

“ಮಗು” ಎಂಬ ಮುಂದಿನ ನಾಮ ಪದವನ್ನು ನೋಡೋಣ, ಕೆಲವು ಸಾಲಿ ಈ ಪದವನ್ನು ಅಪಾರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಇಬ್ಬರು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ “ಮಗು” ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ “ಚಿಕ್ಕಮಗು” ಎಂಬುದಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಿರುವದಿಲ್ಲ. 1 ಸಮುವೆಲ 4:21ರಲ್ಲಿ ಈ “ಮಗು” ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಅನುಕೂಲಿಗೆ ಹೋಲಿಸಲಾಗಿದೆ. 1 ಸಮುವೆಲ 1:27ರಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯ ಹಾಲನ್ನು ಜಿಣ್ಣಿರುವ “ಮಗು” ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದಿಕಾಂಡ 21:16ರಲ್ಲಿ ಎಳೆ ಪ್ರಾಯದ - ಹುಡುಗನು ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಅದಿಕಾಂಡ 37:2, ಹದಿನೇಳು ವರ್ಷದ ಬಾಲಕನು ಎಂದು, ಅದಿಕಾಂಡ 34:19, ಮದುಮಗನೂ ಎಂದು ನಮೂದಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಮಗನಾಗಲೀ ಮಗನಾಗಲೀ, ಅವರ ಬಾಲ್ಯದಿಂದ - ಯೌವನಕಾಲದವರೆಗೂ, ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ತರಬೇತಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ.⁵

“ತರಬೇತಿ” ಮತ್ತು “ಮಗು” ಎಂಬ ಅರ್ಥದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ ಇದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಿನೀದೆ ಎಂದು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು:

(1) ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತರಬೇತಿಗೊಳಿಸಲು, ನಮಗೆ *ಜ್ಞಾನಬೇಕು*. ಇತರೆ ಅವಶ್ಯವುಳ್ಳ ಯೋಚನೆಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಜ್ಞಾನವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

(2) ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತರಬೇತಿಗೊಳಿಸಲು *ಸಮಯದ* ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಸಮಯವನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವದು ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಸವಾಲಾಗಿರುತ್ತದೆ.⁶ ಎಂದು ಹಿಂದಿನ ಪಾಠದಲ್ಲಿ, ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬ ಸೇವಕನು. ಸೆರೆಯಾಳನ್ನು ಕಾಯುವ ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ, ಈ ಲೀತಿಯಾದಂಥ ಕಾರಣವನ್ನು ನೀಡಿರುವನು: “ನಾನು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅವನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದನು” (1 ಅರಸುಗಳು 20:40).⁷ ಇದೇ ಲೀತಿಯಾಗಿ ಕೆಲವು ಫೋಷಕರು ಕೆಲಸದಲ್ಲ ತೊಡಗಿರುತ್ತಾರೆ. “ನಂತರ ನೋಡುವಾಗ,” ಅವರ ಮಕ್ಕಳು, ಕಾಣದೆ ಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿಯಿಲ್ಲದೆ - ಸಿದ್ಧರಾಗದೆ, ಕಾಣದೆ ಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ನಾವು ಸಮಯವನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮೀಸಲಡದ ಹೊರತು, ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ತರಬೇತಿ ಯನ್ನು ನೀಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ; ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಪಕಾಲ ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಆಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತರಬೇತಿಗೊಳಿಸಲು ಸಮಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ನಾವು ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಕರೆದಾಗ, ಅವರಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಇತರೆ ಸಮಯವನ್ನು ಬದಲಮಾಡಿ, ಅವರಿಗಾಗಿ ಸಮಯವನ್ನು ನೀಡುವದಿಲ್ಲವೇ? ಹಾಗಾದರೆ ನಾವು ಯಾಕೆ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕು? 2 ಕೊರಿಂಥ 12ರಲ್ಲಿ ಪೌಲನು ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತೋರಿಸುವಂಥ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ತಾನು ಸಭೆಗೆ ತೋರಿದ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದ್ದಾನೆ (ವಚನ 14). “ನಿಮ್ಮ ಅತ್ಯಂತ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೋಸ್ಕರ ಅತಿ ಸಂತೋಷ ದಿಂದ ವೆಚ್ಚಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಸೇಲಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ (ವಚನ 15ಎ). ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ “ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು [KJV] ವೆಚ್ಚಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.”

(3) ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತರಬೇತಿಗೊಳಿಸಲು ನಮಗೆ *ತಾಳ್ಮೆ ಬೇಕು*. ದ್ರಾಕ್ಷೆಬಳ್ಳಿಯನ್ನು, ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು, ಒಟಗಾರರನ್ನು ಒಂದೇ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ - ಅದೇ ಲೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ತರಬೇತಿ ಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. “ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಧೀರ್ಘಶಾಂತರಾಗಿರಿ”

ಎಂಬ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು (1 ಥೆಸಲೋನಿಕ 5:14)ರಲ್ಲಿ: ನಮಗೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ: ಈ ಅಪ್ಪಣೆಯಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಸಹ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನೂ ಇತರೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ತರಬೇತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಬಹುದು.⁸ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಪಾಠದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅತಿ *ಶ್ರಮಬಹಾದ* ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಯೋಣ.

ಸನ್ಮಾನ ಅಥವಾ ಗೌರವ

ಎರಡನೆಯ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅಕ್ಷರ “ಆರ್” ಅಂದರೆ “ರೆಸ್ಪೆಕ್ಟ್” “ಸನ್ಮಾನ” ಸಂತೋಷವುಳ್ಳ ಬಲವುಳ್ಳ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ, “ಸನ್ಮಾನವು” ಅತಿ ಅವಶ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಮಗುವು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿ, ಮತ್ತು ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಪಡೆಯುವಲ್ಲಿ “ಸನ್ಮಾನವು” ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಮುದುವೆ ಹಾಗೂ ಪೋಷಕರ ಕುರಿತಾಗಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲೂ, “ಸನ್ಮಾನ” ಎಂಬ ದಾರವು ಹಾದು ಹೋಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇದು ಪೋಷಕರಿಗೆ ಅತಿ ಅವಶ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿ. ಬೈಬಲ್ ಸಹ ಇದನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬೈಬಲ್ ಕೆಲವು ತಾತ್ಪರ್ಯ “ಮಹಿಮೆ” ಮತ್ತು “ಗೌರವ,” ಈ ಪದಗಳು “ಸನ್ಮಾನ”ದ ಪದಕ್ಕೆ ಸರಿಸಮಾನವಾದದ್ದು.⁹ ಕುಟುಂಬದ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರು ಪರಸ್ಪರ ಸನ್ಮಾನದ ಕುರಿತಾಗಿ ಅತಿಯಾಗಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಲಾಗುವದಿಲ್ಲ:

ತಂದೆ, ತಾಯಿಯನ್ನು ಸನ್ಮಾನಿಸಬೇಕು:¹⁰ ಎಲ್ಲಾ ಪುರುಷರಿಗೂ, ಹೊಲನ ಸವಾಲೇನೆಂದರೆ, “ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯರ ಸಂಗಡ ವಿವೇಕದಿಂದ ಒಗಟನ ಮಾಡಿರಿ, ... : ಅವರು ಜೀವವರಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಬಾಧ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವರಿಗೆ ಮಾನವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರಿ, ...” (1 ಪೇತ್ರ 3:7). “ಯೋಗ್ಯ ಸ್ತ್ರೀಯ” ಕುರಿತು ಜ್ಞಾನೋಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಚರ್ಚೆ ವಿನೆಂದರೆ ಗಂಡನು “ನೀನೇ ಶ್ರೇಷ್ಠಳು” ಎಂದು ಆಕೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವನು (ವಚನ 28).

ತಾಯಿಯು, ತಂದೆಯನ್ನು ಸನ್ಮಾನಿಸಬೇಕು. ಹೊಲನು ಸರಳವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, “ಪ್ರತಿ ಹೆಂಡತಿಯು ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಭಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು” (ಎಫೆಸ 5:33). ಮೊದಲ ಹೇತ್ರ 3ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಗಂಡನನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ಸ್ತ್ರೀಗೆ, ಬಿಸ್ತಾರವಾದ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ (ವಚನಗಳು 1-6). ಅದು ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ, “ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಯರೇ, ನಿಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರಿಗೆ ಅಧೀನರಾಗಿರಿ ... ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ದೇವರ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಅನಿರೀಯರಾಗಿದ್ದರೂ, ನೀವು ನಿರ್ಮಲರಾಗಿಯೂ ಭಯಭರಿತರಾಗಿಯೂ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವದನ್ನು ಅವರು ನೋಡಿ ವಾಕ್ಯೋಪದೇಶವಿಲ್ಲದೆ, ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯರಾದ ನಿಮ್ಮ ನಡತೆಯಿಂದಲೇ ಸನ್ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಬಂದಾರು” (ವಚನಗಳು 1, 2: ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನದು). ನಂಜಿಕೆ ಇಲ್ಲದ ಗಂಡನಿಗೆ, ನಂಜಿಕೆ ಇರುವ ಹೆಂಡತಿಯ ಇಷ್ಟಾಗಿ ಗೌರವಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ನಂಜಿಕೆ ಇರುವ ಗಂಡನಿಗೆ, ನಂಜಿಕೆ ಇರುವ ಹೆಂಡತಿಯು, ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗೌರವಿಸಬೇಕಲ್ಲವೇ!

ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆ ತಾಯಿಯರನ್ನು ಸನ್ಮಾನಿಸಬೇಕು. ಎಫೆಸ 6ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಸನ್ಮಾನದ ಕುರಿತು ಉತ್ತಮವಾದ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ: “ಮಕ್ಕಳೇ, ನೀವು ಕರ್ತನಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ತಕ್ಕಹಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು ಇದು ಧರ್ಮ (ಪ್ರಾಗ್ಧಾನ ಸಹಿತವಾದ ಮೊದಲನೆಯ ಅಜ್ಜಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ), ನಿನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳನ್ನು ಸನ್ಮಾನಿಸಬೇಕು, ಸನ್ಮಾನಿಸಿದರೆ ನಿನಗೆ ಮೇಲಾಗುವದು, ನೀನು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬಹುಕಾಲ ಬದುಕುವಿ” (ವಚನಗಳು 1-3).¹¹

ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು, ಸಹ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸನ್ಮಾನಿಸಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹೊಲನು ತಂದೆಯರಿಗೆ ಈ ಸವಾಲನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾನೆ: “ತಂದೆಗಳೇ ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೋಪವನ್ನೆಚ್ಚಿಸ

ಬೇಡಿರಿ ಕರ್ತನಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯಾಗಿರುವ ಬಾಲಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬಾಲ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಅವರನ್ನು ಸಾಕಿ ಸಲಹಿರಿ” (ಎಫೆಸ 6:4). ಅಬಿಂಗ್ ಬೈಬಲ್‌ನಲ್ಲಿ ವಚನದ ಮೊದಲ ಭಾಗದಲ್ಲ: “ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಯುತ್ತಾ ರೇಗಿಸುತ್ತಾ ಇರಬೇಡಿ, ಅವರಿಗೆ ಕೋಪವನ್ನು ತಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬೇಡಿ” ಎಂದು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಹೌಲನು ತಿಳಿಸುವುದು, “ತಂದೆಗಳೇ, ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೆಣಕಿ ಅವರಿಗೆ ಮನ ಗುಂದಿಸಬೇಡಿ” (ಕೊಲೆಸ್ಸೆ 3:21). ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅಗೌರವಿಸುವುದಾದರೆ, ನೀವು ಈ ವಾಕ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡುವವರಾಗಿರುವಿರಿ: ಅಂಥವರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು “ಮೂಕರನ್ನಾಗಿ” ಅಥವಾ “ನೋಮಾಲಿಗಳನ್ನಾಗಿ” ಹೆಸರಿಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕಳೆದು ಹೋದ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸದೆ ಇದ್ದು, ಮಕ್ಕಳು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ನೆನಪಿಸುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮಕ್ಕಳ ಕುರಿತು ನಕರಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಇತರ ರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಜೀಮ್ಸ್ ಡಾಬ್ಬನ್‌ರವರ ಹೇಳಿಕೆ ವಿನಂದರೆ,

ಒಮ್ಮುಖವಾಗಿ ತೋರಿಸಲ್ಪಡುವ ಸನ್ಮಾನವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅದು ದ್ವಿಮುಖವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ತಾಯಿಯು ಮಗನಿಂದ ಸನ್ಮಾನವನ್ನು ಬಯಸಿ, ತಾನು ಅವನನ್ನು ಸನ್ಮಾನಿಸದೆ ಹೋದರೆ, ಅವಳು ಅವನಿಂದ ಸನ್ಮಾನವನ್ನು ಬಯಸುವ ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆಕೆಯು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಬೇಕು. ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತರ ಮುಂದೆ ಅವನನ್ನು ಕೀಳಾಗಿ ನಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ನೋಡುತ್ತಿರುವವರ ಮುಂದೆ ಅವನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವ ವಿಧಿಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಬಾರದು. ಅವನನ್ನು ಕರುಣಿಸದ ನಗುವನ್ನು ಅವನ ಮುಂದೆ ತೋರಿಸಬಾರದು. ಅವನ ಬಲವಾದ ಯೋಚನೆ, ಮತ್ತು ಅವನ ಕೋರಿಕೆಗಳು, ಮೂರ್ಖತನದ್ದಾಗಿದ್ದರೂ, ಅವನನ್ನು ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ಗೌರವಿಸಬೇಕು. ಈ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಅವನ ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುವಂಥ, ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಎಂದು ಅವನು ತಿಳಿಯಬೇಕು.¹²

ಸನ್ಮಾನವನ್ನು ಬಯಸುವ ಪೋಷಕರು, ಸನ್ಮಾನವನ್ನು ತೋರಬೇಕು.

ಕೊನೆದಾಗಿ, ಮಕ್ಕಳು ಹರಸ್ಸರ ಸನ್ಮಾನಿಸಬೇಕು. ರೋಮಾಪುರ 12:10ರಲ್ಲಿರುವ ನಿಯಮಗಳು, ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಬಯಸಿದ, ಮತ್ತು ಅವಶ್ಯವಿರುವ ನಿಯಮಗಳಾಗಿರಬೇಕು: “ಹರಸ್ಸರ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟವರಾಗಿರಬೇಕು ... ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗಿಂತ ಒಬ್ಬರು ಮುಂದಾಗಿಲಿ ...” ಅಲೋಚನೆಯ ಮಾರ್ಪಾಟುಗಳಿರಲಿ, ಆದರೆ ಅಗೌರವವು ಇರಲೇ ಬಾರದು. ಮೊದಲು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಇರುವವರನ್ನು ಸನ್ಮಾನಿಸಲು, ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಕಲಿಸಬೇಕು ನಂತರ ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ.¹³

ಸನ್ಮಾನದ ಕುರಿತು ವಿಚಾರ, ನಮ್ಮ ಪಾಠದಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾದ ವಿಚಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. “ನಡೆಯ ಬೇಕಾದ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಹುಡುಗನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸು” ಅಂಗ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿನ ಈ ಪದಗಳು ನಾವು ಸಲಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ (ಅದು, ದೇವರ ಮಾರ್ಗ) ಸಲಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ, ಇದು ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದ ಸತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂಗ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿನ, ತಾತ್ಪರ್ಯವು ಇಬ್ರಿಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ “ಅಕ್ಷರಶಃ ಆತನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ” ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.¹⁴

ಈ ಮೂರು ಪದಗಳನ್ನು ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳ ಕಾಲ ಪರಿಶೀಲಿಸೋಣ. “ಮಾರ್ಗ” ಇಬ್ರಿಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಪದವನ್ನು “ವಿಶೇಷ ಗುಣದ ಲಕ್ಷಣಗಳು, ನಡವಳಿಕೆ, ಅಥವಾ ವಿಧಾನ” ಎಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಜ್ಞಾನೋಕ್ತಿ 30:19ರಲ್ಲಿ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹದ್ದಿನ ಹಾದಿ, ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಸರ್ಪದ ಸರಣಿ, ಸಾಗರದ ನಡುವೆ ಹಡಗಿನ ಮಾರ್ಗ ಎಂದು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ ... ಇದರ ತ್ರಿಯಾಪದವನ್ನು ಕೀರ್ತನೆ 7:12 ಮತ್ತು 11:12, “ತನ್ನ ಜಿಲ್ಲನ್ನು

ಬೊಗ್ಗಿಸಿ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಡ್ಲಾನೆ. ಎಂಬ ಅರ್ಥ “ಬೊಗ್ಗಿಸು” ಎಂಬ ಪದವು ಮಾರ್ಗ ಎಂಬುದಾಗಿ ತರ್ಜುಮೆಗೊಂಡಿದೆ. ಅದುವಲಿಂದ ಜ್ಞಾನೋಕ್ತಿ 22:6ರಲ್ಲರುವ “ಮಾರ್ಗ” ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಮಗುವಿಗೆ ಇರಬೇಕಾದ ವಿಶೇಷ ಗುಣ ಮತ್ತು ನಡವಳಿಕೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕೆಲವರು ಇದನ್ನು “ಬೊಗ್ಗಿಸು” ಅಥವಾ “ಆತನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲ” ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ, “ಇದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲ, ಇದರ ಸಹಕಾರದೊಂದಿಗೆ,” ಆ ಸದ್ಗುಣಗಳೊಂದಿಗೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದು.

“ಆತನ” ಮತ್ತು “ಆತನ ಮಾರ್ಗ” ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ನೋಡೋಣ: ನಾವು ನಮಗೆ ಇಷ್ಟ ಬರುವಂಥ ಲೀತಿಯಲ್ಲ, ಮಕ್ಕಳು ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಬಯಸುವುದು ಒಂದು ಸವಾಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಕನಸ್ಸನ್ನು ಮಗಳು ಈಡೇಲಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಒತ್ತಾಯವು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅದರ ಬದಲಾಗಿ, “ಮಗುವಿನ, ಪ್ರಕೃತಿ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ವಯಕ್ತಿಕ ಗುಣವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಲೀತಿಯಲ್ಲ ತರಬೇತಿ ಪಡಿಸುವುದು ನಮಗೆ ಸವಾಲಾಗಿರುತ್ತದೆ.”¹⁵

ಹಲವರು ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಹಾರದಿಂದ ನೋಡಬಹುದು. ಇದರಲ್ಲ ಆಯ್ದು ಐದು ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸೋಣ.

(1) ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗುವು ಅನನ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ: ಪ್ರತಿ ಮಗುವು ವ್ಯತ್ಯಾಸವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳು “ಬಲಿದಾದ ಹಲಗೆ”ಯಾಗಿದ್ದು ಬರೆಯಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಎಂದು ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಅದನ್ನು ಅತಿರೇಕವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗುವು ದೇವರು ದಯಪಾಲಿಸಿದ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದವುಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಯೆಹೋವನು ಮೊಲೆಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆಂದರೆ “ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಬಾಯಿಕೊಟ್ಟಿರುವವರಾರು? ಒಬ್ಬನನ್ನು ಮೂಕನನ್ನಾಗಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬನನ್ನು ಕಿವುಡನನ್ನಾಗಿ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನನ್ನಾಗಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದವನಾಗಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ನೇಮಿಸಿದವರಾರು? ಯೆಹೋವನಾದ ನಾನಲ್ಲವೆ?” (ಐವೋಚನಕಾಂಡ 4:11; ಹಾಗೂ ಯೆಶಾಯ 44:24ನ್ನು ನೋಡಿ). ಒಂದೇ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲರುವ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗುವು ಅದ್ವಿತೀಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕಾಯಿನ ಮತ್ತು ಹೇಬೆಲನ ನಡುವೆ ಇದ್ದಂಥ ವ್ಯತ್ಯಾಸ, ಹಾಗೂ ವಿನಾವ ಮತ್ತು ಯಾಕೋಬನ ನಡುವೆ ಇದ್ದ ವ್ಯತ್ಯಾಸ, ಅಬ್ರಾಹೀಮ ಮತ್ತು ಸೋಲೋಮೋನನ ನಡುವೆ ಇದ್ದ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ನೀವು ನೋಡಿದ್ದೀರಾ? ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಬಂಡಿತವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿರುವಿರಿ.

(2) ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗುವನ್ನು ವ್ಯಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಸನ್ಮಾನಿಸಬೇಕು, ಒಳ್ಳೆಯ ಅಥವಾ ಕೆಟ್ಟದ್ದರ ಕುರಿತಾದ “ವ್ಯತ್ಯಾಸವಲ್ಲ” ಅಥವಾ ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು, ಎಂಬುದಾಗಿ ಆಗಿರುವದಿಲ್ಲ; “ವ್ಯತ್ಯಾಸ” ಅಂದರೆ ಸರಳವಾಗಿ “ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇ.” ಯಾಕೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗುವು ಅದ್ವಿತೀಯವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅನಾನುಕೂಲಕರವಾದ ಹೋಲಿಕೆಯನ್ನು ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಮಾಡಬಾರದು. ಆ ಮಗುವಿನಲ್ಲರುವ ವಯಕ್ತಿಕವಾದ ಬಲವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಕಠಿಣ ಮನಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳು ಬಲವಾದ ದೃಢನಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ವಿಶೇಷ ಮನನಂಕಲ್ಪವಿರುವ ಮಕ್ಕಳು ಹೆಚ್ಚು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಮಕ್ಕಳ ಸ್ವಭಾವವು ಯಾವುದೇ ಲೀತಿ ಇರಲಿ. ಅವರು ಹೇಗಿದ್ದಾರೋ ಅದೇ ಲೀತಿಯಲ್ಲ, ಅವಳನ್ನಾಗಲಿ, ಅವನನ್ನಾಗಲಿ ನಾವು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು.

(3) ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ತಿಳಿದವರಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಾತಿ ಸಲಹಬೇಕು. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೆಲವು ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಗೋಳಾಟವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ, “ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಇದೇ ಮಾದರಿಯಲ್ಲ ಬೆಳೆಸಿದ್ದೇವೆ, ಆದರೆ ಜಾಸಿ [ಅಥವಾ ಸೂಸಿ] ಮಾತ್ರ ಕೆಟ್ಟವನಾದನು. ಅದನ್ನು ನಾವು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ!” ಫೋಷಕರ ವಿಷಯದಲ್ಲ ಎರಡನೇ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ನಾನು ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಒಂದೇ ಲೀತಿಯಲ್ಲ “ತರಬೇತಿ ನೀಡಿರಬಹುದು” ಆದರೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವ್ಯತ್ಯಾಸ

ಮಾಡಲಾಗದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ತಪ್ಪು ಸಲಿಗಳ ಕುರಿತ ವೇವರ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಬದಲು ಮಾಡಲು ಅಸಾಧ್ಯ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ತಾರತಮ್ಯ ಮಾಡಬಾರದು. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ, “ಆತನ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ” ನಡಿಸುವ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇರಬಹುದು, ವೇವರ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವ ವಿಧಾನ, ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರಬಹುದು. ಮಕ್ಕಳ ಉತ್ತಮ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿ, ತಪ್ಪುಗಳ ನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಯಾವ ಕಾರ್ಯವು, ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು, ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಬಹುದು.

(4) ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ನಮ್ಮ ತಿಳುವಳಿಕೆಯ ಅವಶ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗುವನ್ನು ವಯಸ್ತಿಕವಾಗಿಯೂ, ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೂ, ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದರ ಮೂಲಕ ನಾವು ಮಗುವಿನ ಕುರಿತು ಕಾಳಜಿವಹಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ, ಹಾಗೂ ಅವನನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕರವಾದ ಶಿಸ್ತಿಗೆ ನಡೆಸಲು ಇದು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಹೀಗೆ ಕಲಿಯೋಣ? ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಮಕ್ಕಳ ಗುಂಪಿನ ಕುರಿತು, ಪುಸ್ತಕಗಳು ತಿಳಿಸಬಹುದು. ನಾವು ಆ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದಂಥ ವರುಷಗಳನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಅದು ನಮಗೆ ಸಹಾಯಕರವಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ, ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯಕ್ಕಿಂತಲೂ, ಮತ್ತು ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಸಮಯಕ್ಕಿಂತಲೂ, ಬೇರೆ ಯಾವ ಸಂಗತಿಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಲಾರದು, ಅವರೊಂದಿಗೆ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು,¹⁶ - ಅವರನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿ, ಅವರು ಮಾಡುವ ಸಕಲ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವವರಾಗಿರಬೇಕು.

ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಜಾಲ್ಸ್ ಸ್ಟಿಂಡಾಲ್‌ರವರು ಸಲಹೆ ವಿನಂದರೆ, “ಅತಿ ಅವಶ್ಯವಾದಂಥ ಬಂದು ವಿಷಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ ಮಕ್ಕಳ ಕುರಿತು ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ ಇರುವ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು, ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.” ಅವರ ಒಂದು ತಮಾಷೆಯ ಮಾತು “ಮಂದರಾಗಿರುವವರಿಗೂ, ಅಯಾಸಗೊಂಡವರಿಗೂ ... ಮಿತಿಯಾದ ಊಟದ ಅವಶ್ಯವಿರುತ್ತದೆ” ನಂತರ ಅವರು,

ವೈಹೀಕವಾದ ಮಂದತೆಗಿಂತಲೂ, ಗಂಭೀರವಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಮಂದತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದು ಪೋಷಣೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಂದತೆ, ಸ್ಪರ್ಷ ತಿಳಿದು ಇರುವುದು ಎಷ್ಟರವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದು, ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದು, ಹಾಗೂ ದೂರದೃಷ್ಟಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದು, ಇನ್ನೊಂದು ಹದದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ: ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವಂಥದ್ದೇ ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಮಂದತೆ ಅದರ ಅರ್ಥ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಚುರುಕಾಗಿಯೂ, ಅವರನ್ನು ತೀಕ್ಷ್ಣತೆವುಳ್ಳವರಾಗಿರುವಂತೆಯೂ, ಮಾರ್ಪಡಿಸುವುದು.¹⁷

ಭೀತಿ ನಿವಾರಿಸುವುದು

ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಲಹುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ಭಯಾನಕವಾಗಿರುವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಕುರಿತು ಹೆಚ್ಚು ಗಮನವಿಡುವುದು, ಹೆಚ್ಚು ಭಯದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಪ್ರಪಂಚದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ನೋಡುವಾಗ, ಮತ್ತು “ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ” ಯೌವನಸ್ಥ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡುವಾಗ, ನಮಗೆ ಭೋಲಾತ್ವವು ಅತಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮೂರನೆಯ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಅಕ್ಷರ (ಆರ್) ಅಂದರೆ “ಭೀತಿ ನಿವಾರಿಸುವುದು” “ಅವನು ಮುಪ್ಪಿನಲ್ಲಿಯೂ ಓರೆಯಾಗನು” ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆ, ನಮ್ಮ ಪಾಠದ ಬರವಣಿಗೆ ವಾಕ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ವಾಕ್ಯ ವಿನನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮೊದಲ ನಾನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ: “ಅವನು ವೃದ್ಧನಾದಾಗ ಹಿಂದಿರುವನು” ಎಂಬುದಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದಿಲ್ಲ, ನನ್ನ ಮಗನು ಜೀವಿತ ಕಾಲದ ಎಲ್ಲಾ ಯೋಜನೆಗಳು ಮುಗಿದ ನಂತರ, ಅವನು ಇನ್ನೊಂದಿಗೂ ಪಾಪಮಾಡಲಾರನು,

ನಂತರ ಅವನು ನಾನು ಬೋಧಿಸಿದ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಬರುವನು ಎಂದು ಕೆಲವು ಪ್ರೋಫೆಷರ್‌ರು ತಮಗೆ ತಾವೇ ಸಂತ್ಯೆಸಿಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. “ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳು ತಪ್ಪಿ ಹೋಗುವಾಗ ತಪ್ಪಿ ಹೋದ ಮಗನನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಾಗ ಅವರು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ” ಎಂದು ಕೆಲವರು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ (ಲೂಕ 15). ಆದರೆ ಅದು ಆ ಲೀತಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ಆ ವಾಕ್ಯಭಾಗವು ವಿನಸ್ತು ಬೋಧಿಸುತ್ತದೆ. “ಹಳೆಯದು ಅಥವಾ (ಮುಪ್ಪು)” ಎಂಬ ಪದದ ಇಜ್ಜಿಯ ಅರ್ಥ “ಗಲ್ಲದ ಮೇಲೆ ಕೂದಲುಗಳು ಬೆಳೆದಿವೆ.” ಎಂದು ಅದರ ಮೂಲ ಅನುವಾದ “ಗಡ್ಡೆ ಹೊಂದಿರುವವನು” ನಾನು ಮನೆಯನ್ನು ಒಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ಅನೇಕ ವರುಷಗಳ ಕಾಲ ನನ್ನ ಗಡ್ಡೆವನ್ನು ಕ್ಷೀರಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಈ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿರುವ “ಮುಪ್ಪು” ಅಂದರೆ, “ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ವಯಸ್ಸು ಎಂಬುದಾಗಿ”¹⁸ ಮನೆಯನ್ನು ಒಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮಗುವು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಮಗುವು ತನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಒಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ (ಪ್ರೋಫೆಷರ್‌ರನ್ನು, ಅವರ ನೇರ ವರ್ತನೆಯನ್ನು), ಅಂದರೆ ಆ ಮಗುವು ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ನೀಡಿದ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಒಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಈ ವಾಕ್ಯಭಾಗವು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಅವನ ಕುರಿತಾದ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದ ಮೇಲೆಯೂ, ಅವನು ಅವರಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ತರಬೇತಿಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರನು ಇದು ಅಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದಾಗಿ ಈ ವಾಕ್ಯವು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವನು ತರಬೇತಿಯಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದರೆ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ವಾಗಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳೇ ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಣೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುವದು “ದೇವಲಿಗೆ ಬಿರುದ್ದ ವಾದ” ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಿರುತ್ತದೆ (ನೋಡಿಲಿ 1 ಕೊಲಿಂಥ 10:12). ಅದು ಮಗುವಿನ ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಅರ್ಥ, ಮಗುವಿನ ಜೀವಿತಕ್ಕೆ ಮಗುವೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು, ದೇವರ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ (ರೋಮಾಪುರ 14:12).

ಜ್ಞಾನೋಕ್ತಿ 22:6 ಅದು ಜ್ಞಾನದ ಹೇಳಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಸತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಸತ್ಯವನ್ನಲ್ಲ.¹⁹ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿದಿನದ ನಾಣ್ಣುಡಿಯ ಸತ್ಯ ಹೀಗಿರುತ್ತದೆ: “ಬೇಗ ಮಲಗುವದು, ಬೇಗ ಎಳುವದು, ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಆರೋಗ್ಯ ವಂತನನ್ನಾಗಿಯೂ, ಐಶ್ವರ್ಯವಂತನನ್ನಾಗಿ, ವಿವೇಚಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ.” ಇದು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಸತ್ಯವಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿಯ ಸುಖ ನಿರ್ದೇ ಹಾಗೂ ಮುಂಜಾನೆ ಬೇಗ ಎಳುವದು ಇಚ್ಛಿಸಿದ ಆಶೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ ಖಚಿತವಾಗಿರಲಾರದು.²⁰ ಬೈಬಲ್ ಜ್ಞಾನೋಕ್ತಿಯ ನಾಣ್ಣುಡಿಗಳಲ್ಲೂ ಇದು ಸತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ: “ತನ್ನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಚಟುವಟಿಕೆಯಾಗಿರುವವನನ್ನು ನೋಡು”²¹ ಇಂಥವನು “ರಾಜರನ್ನು ಸೇವಿಸುವವಲ್ಲದೆ ನೀಚರನ್ನು ಸೇವಿಸುವುದಿಲ್ಲ” (ಜ್ಞಾನೋಕ್ತಿ 22:29), ಅನೇಕ ಚಟುವಟಿಕೆಯುಳ್ಳ ಕೆಲಸಗಾರರು ಅರಸನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಲಾರರು.²²

ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಜೀವಿದರೂ, ಇತರರ ಪ್ರಭಾವವು ಸಹ, ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ: ಕುಟುಂಬದ ಇತರ ಸದಸ್ಯರ, ಮಗುವಿನ ಗುರುಗಳ, ಹಾಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಮಾಜದ ಪ್ರಭಾವವು ಸಹ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನೀಡುವ ತರಬೇತಿಯ ಸಂಗಡ, ಇತರರ ಪ್ರಭಾವವು ಕೂಡ ಮಕ್ಕಳು ವ್ಯಯಿಸಿಕ ವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಗುಲಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಹಾಸವು ವಿನಸ್ತು ಬೋಧಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಮತ್ತು ವಿನಸ್ತು ಬೋಧಿಸುತ್ತದೆಂದು? ತಿಳಿದ ನಂತರ, ಇಲ್ಲದವ ಭರವಸೆಯ ಸಂದೇಶ ವೇನು? ಇಲ್ಲ ಮೂರು ವಿಧವಾದ ಆಶಾವಾದದ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸೋಣ.

(1) ಇತರರ ಪ್ರಭಾವವು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಇರುವುದಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ವರ್ತನೆಯ ಪ್ರಭಾವವು ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅತಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. “ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿಯೂ, ಸಲಹೆಗಾರರಾಗಿಯೂ ಇರುವರು ಎಂದು” ಮಕ್ಕಳ ತಜ್ಞರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ. “ಬೇರೆ

ಯಾವುದೆ, ವ್ಯಕ್ತಿಯು, ಕಾರ್ಯದ, ವಿಷಯಗಳ, ಅಥವಾ ಗುಂಪಿನ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕಿಂತ, ಪೋಷಕರ ಪ್ರಭಾವ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿರುತ್ತದೆ.”²³

(2) ಈ ಅಧ್ಯಾಯದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸತ್ಯವೇನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಲೀಡಿ ಯಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿಗೊಳಿಸಿದರೆ, ಅವರು ಎಂದಿಗೂ ತಪ್ಪಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಅವರ ಕುರಿತು ಒಳ್ಳೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿರುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬರು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಈ ಲೀಡಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ: “ದೇವರ ಸದ್ಗುಣಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ತರಬೇತಿಯ ಅನುಕೂಲತೆಯನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನೀಡುವುದಾದರೆ, ಅವನು ಬೆಳೆದ ನಂತರ, ನೀವು ನೀಡಿದ, ಆ ತರಬೇತಿಯಿಂದ ಅವನು ಓರೆಯಾಗನು.”²⁴

(3) ಈ ಪ್ರವಚನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ, ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಹೊಂದಿದ ಮಗುವು ಕೆಟ್ಟ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದಾದರು, ಅದರ ಕುರಿತಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಉತ್ತಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಹೊಂದದೆ ಇರುವ ಮಗುವು ಅಲ್ಪವಾಗಿ ಹಡೆಯುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಯಾವ ಒಳ್ಳೆಯದೂ ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಜ್ಞಾನೋಕ್ತಿ 22:6ರಲ್ಲಿರುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರಿತವರಾಗಿ, ಭರವಸದಿಂದ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಾಕಿ ನಲುಕುವ ಸವಾಲನ್ನು ಎದುರಿಸಬಹುದು. ದೇವರು ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಇರುವುದರಿಂದ ನಾವು ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದು; ಎಂದು ದೇವರು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ!

ಮುಕ್ತಾಯ

ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪೋಷಿಸುವುದು ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯದ ಅವಶ್ಯವಿರುತ್ತದೆ, ಎಂಬ ಸವಾಲನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಸಾಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ಸಿದ್ಧರಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ಸಮಯವು ಮೀರುತ್ತಿದೆ, ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ, ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ನಿಮ್ಮಿಂದ ದೂರವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಅಲ್ಪಕಾಲ ಮಾತ್ರ ಮಕ್ಕಳು ನಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಇರುತ್ತಾರೆ! ನೆನ್ನೆ ತಾನೆ ನನಗೆ ಮೂರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದರು; ಈಗ ಅವರು ಬೆಳೆದು ಮನೆೆಯಿಂದ ದೂರವಾಗಿ, ತಮ್ಮದೆ ಜೀವನವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಇದೆಲ್ಲವು ಬೇಗನೆ ಮುಗಿಯುತ್ತು ಎಂದು ನಾನು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಸಮಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ನೀವು ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿ, ಅದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ... ನಡೆಯ ಬೇಕಾದ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ನಡೆಸಿ ಆಗ ಅವರು ಮುಪ್ಪಿನಲ್ಲಿಯೂ ಓರೆಯಾಗರು.²⁵

ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

¹ಹೆಲಿ ಗೋತಮ್‌ರವರು ಜಿಂಕ್ಸ್‌ನ ಜರ್ನಲ್ ಆಫ್ ಕ್ರೈಸ್ಟಿಯನ್ ಟೆರಗಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಈ ಘಟನೆ ನಡೆಯಿತು. ²ಆ ತಂದೆಯ ಮಾತು ಆಸ್ಯಮಯವಾಗಿರಬಹುದು: ಅದು ಸಂತೋಷದ ಆಲೋಚನೆಯೇ ಅದನ್ನು ನಗುಮುಖದಿಂದ ಹೇಳಿರಲಾರನು: ಅದರ ಅರ್ಥ “ನಾನು ಸಂತೋಷದ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೆ” ಎಂಬುದಾಗಿಯೂ ಇರಬಹುದು. ³ಮೂರು R (ಆರ್) ಅಂದರೆ ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡಲು ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ: 'Reading,' 'Riting (writing),' and 'Rithmetic (that is, arithmetic).' ⁴ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಬೇಕಾದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ⁵ಮುಂದೆ ಧ್ಯಾನಿಸಿರುವ “ಮುಪ್ಪಿನ” ವಿಷಯವನ್ನು ನೋಡಿ. ⁶Carl Breechen and Paul Faulkner have an audio cassette series titled *Family Enrichment Series* (Fort Worth, Tex.: Sweet Publishing Co., 1982). Tapes 1 and 2 in the first volume are “Finding Time for Your Mate” and “Making Time for Your Kids.” ನಿಮಗೆ ಅದು ದೊರಕುವುದಾದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಪಾಠಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ, ಅದನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ, ಇತರರನ್ನು ಕೇಳಲು ಉತ್ತೇಜಿಸಿ. ⁷1 ಅರನು

20ರಲ್ಲಿ “ಸ್ವಾಯ” ಎಂಬ ಪದವಿದೆ, ಅದನ್ನು “ಸಮಯವಿಲ್ಲ” ಎಂಬ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ⁸ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಠವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವಾಗ “ಇನ್ನು ಇತರೆ ಅವಶ್ಯವಿರುವ ತರಬೇತಿಯ ಕುರಿತು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಬಹುದು.” ⁹KJVಯಲ್ಲಿ “ಭಯ” ಮತ್ತು “ಸನ್ಮಾನ” ಎಂಬ ಪದ ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ¹⁰“ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನನ್ನು ಗೌರವಿಸಬೇಕು” ಎಂದು ನಾನು ಬೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

¹¹ಜ್ಞಾನೋಕ್ತಿ 31:28ನ್ನು ನೋಡಿರಿ. ¹²James Dobson, *Dare to Discipline* (New York: Bantam Books, 1977), 19. (Emphasis his.) ¹³A good source for recommended reading, if you have access to it, is Bob Hendren, “Respect,” *Chosen for Riches* (Austin, Tex.: SPC Publications, 1978), 148-62. ¹⁴ಇದರ ಮೂಲ ಅರ್ಥವನ್ನು ಬೈಬಲ್ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ¹⁵Haim G. Ginott, *Between Parent and Child* (New York: Macmillan Co., 1965), 207. ¹⁶ಜ್ಞಾನೋಕ್ತಿ 10:11 ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಮಗುವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಿರಿ. ¹⁷Charles Swindoll, *You and Your Child* (New York: Thomas Nelson Co., 1977), 17. (Emphasis his.) ¹⁸Ibid., 65. ¹⁹ವಾಕ್ಯಭಾಗವನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ “ಇದು ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಬರವಣಿಗೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು?” ಪದ್ಯಭಾಗವನ್ನು (ಕೀರ್ತನೆ) ಪದ್ಯಭಾಗದ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ವಿವರಿಸಬೇಕು. ಪ್ರವಾಧನ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು (ಪ್ರಕಟನೆ) ಪ್ರವಾದನ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ವಿವರಿಸಬೇಕು. (ಅದು ಮಹತ್ವದ ಸೂಚನಾ ಭಾಷೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ) ಜ್ಞಾನೋಕ್ತಿಯನ್ನು ವಿಶೇಷವಾದ ಭಾಷೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬೋಧಿಸಬೇಕು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜ್ಞಾನೋಕ್ತಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ, ಅದರ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸುವದಿಲ್ಲ. ²⁰ನಿಮ್ಮ ಕೇಳುಗರಿಗೆ ಇದು ಅರ್ಥವಾಗದೆ ಇದ್ದರೆ, ಜ್ಞಾನೋಕ್ತಿಯ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ.

²¹KJVಯಲ್ಲಿ “ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವನು” ಎಂಬುದಾಗಿ ಇದೆ. ಅನುವಾದವನ್ನು ನೀವು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೂ, ಅಥವಾ ಒಂದೇಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ²²ಇತರೆ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸಬಹುದು, ಜ್ಞಾನೋಕ್ತಿಯ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಉತ್ತಮವಾದ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ. ²³Linda and Richard Eyre, *Teaching Your Children Values* (New York: Simon & Schuster, 1993), 5, 24. ²⁴Swindoll, 27. ²⁵ಇದನ್ನು ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಾದರೆ, ನಾನು ಮೂಲ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಯಾಗಿ ನೀಡುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಕ್ರೈಸ್ತ ಕುಟುಂಬವಾಗಿರಬೇಕು. ಕುಟುಂಬದ ಪ್ರತಿ ಸದಸ್ಯರು ನಂಜಗಸ್ತನಾದ ಕ್ರೈಸ್ತನಾಗಿರಬೇಕು. ಕ್ರೈಸ್ತರಾಗುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ, ಪುನಃ ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅವರನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.